

Document de qüestions obertes, unes compartides i altres no, que es plantegen a debat. La Comissió d'elaboració integrarà, de tot el que reba, el que considere convenient però, en tot cas, la resta de documents també seran aportacions del debat congregual. Són molts els temes que no es tracten: Europa, immigració, pau i solidaritat,..., que també se n'aniran incorporant a debats posteriors.

Naturalment són vàlids tots els documents que fins al dia de hui han eixit d'Iniciativa.

1. PARTIT NOU. NOU PARTIT.

- Analitzar la realitat i actuar en conseqüència.
- Cada dia és major el distanciament entre la societat civil i la societat política.
- Es necessiten nous subjectes polítics organitzats. Les antigues formes han quedat obsoletes. Romanen, sense mostrar la seua crisi, les que es troben en el poder o amb possibilitats d'aconseguir-lo.
- Fonamentalment és l'esquerra europea la que es troba en la busca d'una forma-partit i d'un fons que ho justifique.
- Es necessita un partit amb un disseny polític motivat no sols per un projecte programàtic comú sinó també, i sobretot, per una visió comuna del món i d'una nova societat.
- Defendre l'estat de benestar, és en l'actualitat compatible amb la concepció d'una altra societat, incloent en eixe recorregut la participació en la millora de l'actual societat.
- Hem d'acceptar esta democràcia i ser conseqüents amb ella el que ha de reflectir-se en la nostra praxi política diària. La centralitat de la ciutadania i l'avanç dels seus drets és un medi, que fa de la visió comuna d'una nova societat l'objectiu.
- En la societat occidental en què ens desenvolupem no hi ha espais socials predeterminats objecte dels nostres missatges. En la societat espanyola, les relacions economicolaborals s'ha vist que no són determinants per a vehicular el vot. La consciència cultural, en el seu més ampli sentit, ubica la pertinença ideològica.
- És evident el distanciament entre la societat política i la societat civil. Triomfa la "massificació de l'individualisme".
- La societat espectadora s'ha imposat a la societat participativa.

- Hem d'enfrontar-nos a la globalització sense temors, reivindicant el fet polític com el principal factor de defensa de la democràcia amb una ideologia generada des de la realitat i no des de l'ideal o dels pressupostos dels passats decennis.
- Cal evitar visions apocalíptiques de la globalització, acceptant el terreny de joc en què ens trobem. Participar per a reorientar el seu sentit i possibilitar la seua transformació.
- El poder polític ha de regular l'economia i no poden deixar de ser públiques l'ensenyança, la sanitat o la seguretat, deixant el camp obert a la participació privada, per mitjà de concessions o compartida, la gestió en altres àmbits, amb unes condicions positives socialment.

2. ORGANITZAR-SE PER A LA SOCIETAT.

- Les velles formes organitzatives ja no són vàlides.
- On es prenen les decisions? Qui decidix el que cal decidir? Un partit organitzat per a la societat s'ha de correspondre amb la contínua evolució que esta experimenta i amb les diferents situacions que simultàniament existixen. El que li obliga a dotar-se d'uns estatuts oberts, susceptibles d'aplicar-se en variades circumstàncies.
- Formes tancades d'organització invaliden la seua efectivitat allí on no hi ha les condicions organitzatives (ciutats grans o xicotetes, diferents nivells de participació, afiliació, situació institucional, etc.).
- És compatible (i imprescindible) la màxima participació (externa i interna, inclús per a decisions importants) amb l'organicitat.
- Cal afavorir l'autonomia (des de la major confiança i lleialtat) de tots els nivells orgànics i institucionals.
- Conceptes com la no acumulació de càrrecs, incompatibilitats, paritat, eleccions primàries per a càrrecs institucionals o orgànics, participació ciutadana en estos processos, etc. deurién ser un senya d'identitat d'un nou partit.

3. REFORMAR LA DEMOCRÀCIA. LA REGENERACIÓ DE LA POLÍTICA.

El distanciament entre la política i la ciutadania està més que prou justificat. És un factor essencial que deu preocupar quan es crega un nou partit. La lògica de comportament dels vells partits i, en particular dels majoritaris, fa que pugua paréixer utòpic el missatge de regeneració però segurament menys utòpic que aconseguir una nova societat. Devem proclamar la fi de l'endogàmia partidista amb la praxi de posar a la persona, a la ciutadania en el centre de la nostra acció política.

No és possible una regeneració de la democràcia sense una profunda reforma de la política. O viceversa. En tot cas, només l'existència d'institucions transparents, la capacitat dels polítics per a romandre allunyats d'interessos econòmics a més de combatre qualsevol forma d'il·legalitat que existix en l'àmbit del poder, pot activar una nova confiança popular i afavorir la reactivació d'una vida democràtica.

- = Anàlisi de la realitat, generats en les lleis (no escrites) que regulen el dinamisme social i no des de la puntualitat d'alguns esdeveniments del seu desenvolupament. Crítica i autocrítica. És demolidora per als progressistes, i més encara per a l'esquerra, la situació al País Valencià. És evident l'hegemonia social i electoral del PP. No s'albira un canvi en el futur. Davant de la unitat de la dreta és incompreensible l'atomització creixent de l'esquerra, en particular més enllà del PSOE. A major debilitat, major atomització.
- Les coalicions electorals es demostren que són insuficients per a canviar la progressiva debilitat dels seus components. La ciutadania pretén referents clars i les considera oportunistes i de poc futur.
- = Mantindre l'actual situació és una irresponsabilitat per part dels dirigents polítics d'estes formacions, més encara quan les diferències programàtiques, per a l'acció política diària, són quasi inexistentes, ja que corregixen l'excessiva deriva a la dreta del PP i la blanor opositora del PSOE. Esta és la forma d'avançar i no la puresa ideològica.
- Respecte als partits a l'esquerra del PSOE cal exigir generositat als forts i humilitat als dèbils i entre totes elles deu primar la centralitat en el País i en la ciutadania.
- = La regeneració de la política deu començar per la pròpia regeneració i s'ha de reflectir en el llenguatge, en les formes de participació externa i interna, en la reafirmació de l'actual sistema democràtic, en l'acceptació que totes les forces polítiques són representants socials. El mateix respecte a tots els agents socials i sindicals. La confrontació de les idees ha de substituir a l'enfrontament partidista. Una verdadera societat laica així ens l'exigiria.

4. TREBALL. CIUTADANIA.

Renovar els valors d'una esquerra democràtica significa tornar a assumir, en les noves condicions, el treball i la democràcia, com a principis fonamentals entre els drets de la ciutadania.

- = En el segle XXI, com a conseqüència de les conquestes aconseguides en el passat, ningú es pot definir només com a treballador o treballadora sinó també com a subjecte de ciutadania, amb els drets que això comporta: dignitat i llibertat, ambdós en el seu més ampli sentit.
- = Valorar la definició d'esquerra. La diferència insalvable entre dreta i esquerra continua sent, entre altres factors, la perspectiva de l'Estat social: si es treballa per a un sistema universal que assegure a tots una efectiva ciutadania o si, al contrari, es tracta només d'intervencions residuals de tipus assistencial.
- = Hem d'afermar els drets dels treballadors i treballadores, en esta fase històrica de profunda crisi, perquè és sobre els drets del "treballador/a ciutadà/a" sobre el que és possible reconstruir una relació dialèctica entre la política i la societat civil. Dret al treball però també a la llibertat i al coneixement. Dret a participar en el "govern del temps", és a dir en el lloc de treball i en la seua vida social.
- Per a Iniciativa fa falta renovar els continguts que definixen a les esquerres i les seues formes organitzatives perquè els partits deixen de ser un fi en si mateixos, rebutjant les relacions de poder que generen, per a passar a ser mediadors entre els drets de la ciutadania, de la societat i el medi en què es desenrotllen.
- El conflicte mediambiental és un camí per a construir una societat més justa, igualitària i solidària.

(Són vàlids els distints documents d'Iniciativa sobre este aspecte, així com el document sobre el "Ecosocialismes", encara que naturalment podran patir esmenes.)

5. LA LAÏCITAT.

- El món en què vivim patix guerres cròniques, vergonyosa pobresa i dramàtics canvis climàtics i són imprevisibles els seus efectes sobre l'economia i la societat.
- Cada dia més el fet religiós, tant en orient com en occident, intervé en la confrontació política, amb majors o menors nivells d'intensitat.
- L'adhesió a una creença religiosa es produïx més en ella, per la necessitat reafirmar una identitat comunitària.
- S'utilitzen els principis religiosos per a justificar les pròpies fòbies i les posicions polítiques, el que pot conduir a perilloses derivacions racistes i xenòfobes.

- = El factor religiós se subordina a la necessitat aportar noves raons davant de, per exemple, la presència de persones immigrants amb altres creences, cultures i tradicions o davant de la innovació científica, la bioètica o els canvis difusos sobre el mateix sentit de l'existència humana.

El principi de la laïcitat no té naturalesa ideològica. La laïcitat és un espai públic en què es poden confrontar, de forma democràtica, les diferents posicions, totes amb la mateixa dignitat.

Laïcitat significa confrontació de les diferents posicions ètiques evitant les imposicions fonamentalistes.

No pot ser, per tant, la filosofia dels ateu o dels anticlericals, sinó una prioritat democràtica que no finalitza amb l'estàtica garantia de la neutralitat de l'Estat, és a dir, amb l'estricta separació de l'Església i l'Estat.

La laïcitat és una condició fonamental de la democràcia.

En el segle XXI en una nova societat plural i multi-religiosa és determinant que la relació entre democràcia i laïcitat siga innovadora i dinàmica.

En els debats públics s'han de poder utilitzar tots els tipus de doctrines morals o tesis polítiques, siguen religioses o laiques, antireligioses o antilaïques però sempre i només quan es produïsquen en un marc de raonable consens.

Per això les lleis no poden, i no deuen, imposar opcions ètiques procedents de creences o pertinences religioses.

Frenar el progrés científic, subordinar les institucions a una determinada creença o discriminar, sobre la base d'una moral religiosa, les orientacions sexuals, significa perjudicar l'orde democràtic.

El reconeixement i el respecte de la diferència és una component decisiva d'una democràcia moderna.

6. UN PARTIT DE PERSONES. TAMBÉ DE LA DONA.

Qualsevol organització política, social, sindical, etc. està formada per persones, però són els hòmens els que ocupen els llocs de més alt nivell. Molt més pronunciat és este fet en el món del treball a pesar que la presència de la dona és massiva.

- Fa ja molts anys que la dona va iniciar el seu camí d'emancipació, però encara són milions les dones que al dia de hui no voten, no poden estudiar o caminar amb la cara descoberta.
- En l'última mitat del passat segle han canviat i continuen canviant les relacions entre els dos gèneres.
- En estos anys el pensament femení ha evolucionat arribant a la definició del concepte "diferència sexual", que representa una identificació molt específica d'identitat de gènere.
- Han sigut les dones de l'esquerra les primeres que han elaborat una teoria general de la llibertat basada no sols sobre la igualtat de gènere, sinó també sobre el dret a la diferència.
- La veu i el pensament de les dones i l'afirmació de la diferència representen aspectes qualificats de la identitat d'una força política progressista i d'esquerra.
- L'autonomia de les dones ha de ser assumida com una possible pràctica política.

- = A pesar de la massiva presència de la dona en el teixit social, roman l'estructura de la societat i no influïx en gran manera en les relacions de poder. La societat es feminitza però el seu codi continua sent masculí.
- La qüestió de la diferència de gènere naix de les contradiccions que la lluita per l'emancipació ha produït.
- Hem de repensar el concepte d'igualtat com un reconeixement efectiu de la diferència.
- El mode en què està organitzada la societat exclou a la dona.
- És la idea de tindre que dedicar tot el propi temps al treball, d'identificar-se en ell i de trobar només en ell la pròpia realització ho és inacceptable a les dones.
- Per tant, el factor temps passa a ser un element bàsic per a repensar una societat i una organització de la vida pública més equilibrada, no alienant, per a tots, hòmens i dones.
- Enfrontar-se a la diferència de gènere significa promoure un nou univers cultural.
- La primera meta és per tant el reconeixement de l'important paper que poden jugar milions de dones.
- Encara hi ha molt que fer en el nostre món occidental, en el nostre País.
- Un partit nou deu lluitar perquè s'apliquen amb rigor les normes constitucionals però també, i sobretot, reformar-se defenent els criteris de paritat i de valoració de les polítiques de gènere.
- = Una societat en què l'ètica de la responsabilitat preval sobre l'ètica dels principis és una societat més moderna, més fort i més lliure. Un món (i un partit) en el que les dones viuen millor, tots viuen millor.

7. PARTICIPACIÓ. RESPONSABILITAT.

- = És imprescindible una reforma democràtica que renove profundament la relació entre els ciutadans i ciutadanes i la política. Les persones han de sentir la responsabilitat, i per tant la possibilitat de poder contribuir a millorar, solidàriament, la vida de la comunitat a què pertanyen.
- = La ciutadania es troba, al dia de hui, davant d'un món de la política en què preval l'afirmació del propi poder, els interessos particulars, l'oportunisme, la personalització, els lideratges el que ha reduït a mínims la participació.
- = Perquè la ciutadania es refugie en noves identitats (esportives, religioses, etc.) és urgent una reforma dels partits i dels processos en la presa de decisions de les institucions, a tots els nivells.

- No hi ha democràcia si no hi ha partits, però estos han de convèncer-se que no són els únics actors de la democràcia.
- Hui, més que mai, els partits estan obligats a renovar-se profundament, més enllà del seu poder electoral, en la seua relació amb la societat. Han d'obrir-se, que canviar, dotant-se de noves formes de participació, a trobar el conjunt de valors i d'ideals capaços de donar una resposta als nous interrogants que vénen de la ciutadania.
- La participació és una forma concreta i pròxima de responsabilitat i de solidaritat.

És possible un govern de la democràcia en un món globalitzat? Hi ha alguna possibilitat d'acabar amb la ruptura social en els temps d'immigració i d'àmplia fractura en l'àmbit mundial? Quin sentit tenen els moviments associatius en les condicions actuals? Són moltes les preguntes que sorgixen i elevat el pessimisme de les respostes i només el convenciment que és imprescindible una nova democràcia que considere la participació com un valor que cal promoure ens fa creure en un futur, esperem que pròxim, en el que siga una realitat el govern de la democràcia.

No és possible un govern democràtic si les institucions no són el motor, el centre dinamitzador del procés o, millor expressat, dels processos, que a ella conduïxen. Facilitar la participació implica una renúncia a la concepció, ja obsoleta, que són els resultats electorals, el guanyar unes eleccions amb un determinat programa, el que es deu tindre en consideració en una democràcia. Davant d'una societat canviant, dinàmica, amb una revolució tecnològica present, el concepte de democràcia, el seu aprofundiment, la seua posada al dia, en la praxi, és imprescindible per a evitar un distanciament, major que el ja existent, entre la societat civil i la societat política.

Una participació democràtica implica:

- Fer de la ciutadania la centralitat de la gestió institucional perquè, sobretot directament, i no sols de forma indirecta, siga la beneficiària de l'acció institucional.
- Sensibilitzar la població sobre la seua responsabilitat en la gestió del públic.
- Extensa i contínua informació de forma prèvia a les consultes ciutadanes.

Obertura dels vies de participació amb els objectius d'elaboració, posada en pràctica i control de les polítiques públiques.

Promocionar i consolidar una xarxa cívica d'organitzacions socials. Si des de les institucions es promoguera una xarxa cívica, prou interrelacionada, amb objectius complementaris i sense compartimentació d'interlocutors, el moviment associatiu no sols tindria una major força i representativitat sinó que, a més es trobaria en les millors condicions de participar en el govern de les institucions.

- Donar veu als col·lectius socials més desfavorits.
- Concedir la gestió social, no mercantilista, en alguns sectors susceptibles.

Un partit nou com a Iniciativa ha de ser renovador i organitzar-se per a la societat (apartat 2)

- Encara que hem teoritzat molt sobre la participació no hem sigut capaços de concretar-la de forma convincent.
- La participació (tant en els àmbits interns com externs), es buida de contingut sense una suficient informació prèvia.
- = Hem de reafirmar, sense por, els diferents marcs de joc dels partits polítics i les organitzacions socials, en un temps en què els primers, sobretot els minoritaris, tendixen a voler funcionar com els segons i estos, cada vegada més, volen tindre el mateix poder decisorí d'aquells.
- = No hem de renunciar a la crítica i a la denúncia d'aquelles organitzacions socials, que es definixen d'esquerra, i són simplement vividors de les administracions, dedicant fins al 60% dels seus ingressos en el propi manteniment.
- = Hem d'afavorir el voluntariat, però mai com un rebuig al valor dels partits polítics. El compromís individual no és incompatible. Tal vegada per això la dreta ho promociona i subvenciona.

8. PART DEL SOCIALISME GLOBAL.

- Som conscients que l'hegemonia del liberalisme en els últims decennis del segle passat ha sigut la causa de la globalització econòmica i oferix una visió del món contrària a qualsevol progrés social i de desenvolupament humà.
- = Hem de continuar afirmant que és possible una societat futura, en la que els hòmens i dones no es conformaran a una vida precària, feta de renúncies, de privacions, de silenci, de degradació social i ambiental.
- Continuem creient en els valors de la llibertat, de la justícia i de la solidaritat, propis del socialisme democràtic i que són una font d'esperança per a milions de sers humans en el món.
- = Només mantenint viva esta esperança es podrà aconseguir, en el temps, una nova síntesi, de programa i de projecte, per a orientar la globalització cap al desenvolupament humà.
- Estem convençuts que a Europa, que en el temps històric que vivim la idea de progrés està unida a un nou socialisme democràtic i transformador.
- La llibertat de les persones, lliures en la seua sensibilitat afectiva, en la curiositat cultural, en les preferències polítiques i religioses, en les seues orientacions sexuals, etc. només és possible des de l'esperit de llibertat del socialisme.
- Estem disposats a treballar per a ampliar el camp del socialisme democràtic, de l'esquerra, per a enriquir-lo amb les necessàries innovacions de cultura política i per a obrir-ho a noves forces democràtiques i progressistes, perquè és indispensable per a afrontar, amb èxit, els desafiaments del present i del futur.

9. EL PAÍS VALENCIÀ.

El País Valencià és el nostre àmbit d'actuació i, sense renunciar altres de major nivell, estem obligats, inclús per la nostra procedència, a definir-nos.

- Una organització nacionalista renovada, no sols deu renovar-se l'esquerra, al País Valencià deu ser medidora entre el passat i el futur, i des de la solidaritat considerar que el nacionalisme és, no sols un dret, sinó també un valor per a un avanç progressista de la societat.
- El nacionalisme és una miqueta més que recuperar el passat en la seua vessant cultural. És fer aportacions en totes les vessants: socials, econòmiques, laborals,...
- És negar l'estaticitat i afirmar la realitat dinàmica. Només assumint que es viu en una societat canviant, cada vegada més complexa, amb tendència al mestissatge, mai immutable, tindrà sentit, des de l'esquerra, una opció nacionalista.
- No existixen, en el País, forces pures o impures nacionalment. El País Valencià no és patrimoni de ningú en concret, sinó en tot cas d'aquelles persones i organitzacions que tenen com a objectius la recuperació, la vertebració, la sobirania, la voluntat de gestionar globalment la realitat nacional. Assumir la "complemeralitat" de les persones, organitzacions estrictament nacionalistes o també d'esquerra i progressistes, es presenta com imprescindible. La resta, el conformisme d'aconseguir xicotetes parcel·les de poder institucional per separat, no deixa de ser una contradicció respecte a l'objectiu comú que es vol aconseguir. És un engany, que la societat, de forma conscient o no, rebutja. Es necessita eixir del "guetto" nacionalista amb pedigrí, i més encara en els temps presents. La centralitat del nacionalisme al País Valencià significa situar-se en el temps històric i no sols en el temps polític, fent de la transversalitat la millor ferramenta de treball.
- = El nacionalisme, amb una visió en positiu, en el temps actual, ha de representar una opció cultural, progressista, d'identificació possible, davant dels processos d'homogeneïtzació que és una de les conseqüències bàsiques, però negatives, de la globalització.
- = Representa canviar el nacionalisme resistencial pel que presa la iniciativa, que no sols es preocupa de reflectir-se en el passat, sinó que està disposat a participar, sense límits en la seua acció, en el camp de la globalització, amb voluntat i capacitat per a gestionar, per a proposar les regles per a una millor redistribució del capital, per a reconduir políticament, culturalment i des del País Valencià, els efectes negatius de la globalització.

ser ecosocialista

qüestions obertes
